

ENHEDSLISTEN ER ET ANTI-ZIONISTISK PARTI

Som socialister og anti-imperialister stiller vi os i Enhedslisten mod Israels igangværende angreb på Gaza og Vestbredden og imod det igangværende folkemord på den palæstinensiske befolkning i Gaza. Vi har gennem årene igen og igen protesteret mod den israelske besættelse af Palæstina, apartheidpolitikken overfor den ikke-jødiske befolkning og Israels gentagne krige imod de palæstinensiske selvstyreområder og Israels nabolande. Vi kæmper for en anden udvikling, hvor ligeværd, frihed, demokrati og social omfordeling skaber grundlag for en varig retfærdig fred, der kan bringe en ende på den næsten permanente krigstilstand, der har præget regionen siden oprettelsen af staten Israel i 1948 og i stedet skaber en værdig fremtid for alle de befolkningsgrupper der lever i området.

Denne kamp kræver, at vi ikke blot engagerer os i hver af de enkelte konkrete krigsudbrud og konflikter, men at vi ser bagom og forholder os til de grundlæggende forhold i den langvarige konflikt. Enhedslisten er et socialistisk og demokratisk parti, vi sætter principper om frihed, lighed og social retfærdighed i højsædet og bekæmper al diskrimination, der opdeler, udnytter og undertrykker befolkninger baseret på deres etnicitet, nationalitet, religion, køn, seksualitet eller såkaldte "race". Af disse grunde er Enhedslisten et erklæret anti-zionistisk parti.

Zionismen indbefatter og antager historisk og ideologisk mange forskellige positioner og praktiske koloniale strategier. Det er derfor afgørende at definere, hvad Enhedslistens anti-zionistiske position bygger på.

Staten Israels oprettelse medførte en etnisk udrensning af palæstinensere og staten Israel har siden sin oprettelse udvidet sit territorium, i strid med folkeretten, på trods af talrige, bindende FN-resolitioner og omfattende dokumentation for brud på international lov. Det er utvivlsomt en historisk forbrydelse mod det palæstinensiske folk.

I dag er Israels eksistens et historisk faktum, mens statens karakter og ideologiske udgangspunkt og territoriale ekspansion selvsagt ikke er mejslet i sten.

Kort sagt er zionismen grundlaget for jødisk nationalisme og en jødisk national selvstændighedsbevægelse med religiøs reference til Jerusalem og Israel som fælles jødisk nationalstat, altså jødisk nationalisme.

Der er mange forskellige opfattelser af hvad zionisme og zionistisk politik er. I grove træk er zionismen en kolonial national ideologi, som i praksis og sin ideologiske essens er racistisk og diskriminerende, idet zionismen giver jøder forrang og arbejder for jødisk dominans på bekostning af andre etno-religøse grupper indenfor samme territorium. Historisk har zionismen og den zionistiske bevægelse først og fremmest været et redskab til at kolonisere det Historiske Palæstina og skabe en stat med adgang til statsborgerskab for alle verdens jøder i det Historiske Palæstina med hjælp fra imperialistiske stormagter, som kunne bruge Israel som militært brohoved i Mellempøsten og samtidig finde et svar på den voldsomme skyld, som prægede særligt Europa efter Holocaust.

Zionismen ligger til grund for jødisk migration til det Historiske Palæstina, staten Israels oprettelse i 1948, Israels fortsatte kolonisering og besættelsen af Gaza, Vestbredden, Golanhøjderne og Østjerusalem samt kontinuerlige israelske regeringers arbejde for at sikre et jødisk-israelsk flertal med særlige rettigheder på bekostning af særligt den palæstinensiske befolkning – både inde i Israel og i de besatte palæstinensiske områder.

Hvis Israel skal være en demokratisk stat, må den gøre op med den zionistiske ambition om at fastholde det anti-demokratiske etnisk-religiøse hierarki inde i Israel, det juridiske og politiske apartheidsystem, den systematiske, ulovlige kolonisering af palæstinensisk land, den omfattende bosættelsesaktivitet, og den omfattende vold mod og undertrykkelse af det palæstinensiske folk. Dertil bør Israel stoppe med at afkræve ikke-jødiske borgere loyalitet til Israel som en jødisk stat. En demokratisk stat bør hvile på sekulære principper, som ikke skaber et etno-religiøst klassehierarki.

Enhedslisten er imod at jødiske-israelske statsborgere har forrang og ret til særlige rettigheder og vilkår på bekostning af palæstinensere og andre etniske og religiøse mindretal, som lever indenfor Israels internationalt anerkendte grænser og i de besatte palæstinensiske områder.

Vi er imod den zionistiske vision, som samtlige israelske regeringer gennem historien og i særdeleshed den aktuelle israelske regering arbejder for at realisere gennem jødisk-israelsk dominans af hele Israel-Palæstina herunder et diskriminerende hierarkisk system for israelske statsborgere samt den forsatte kolonisering af Gaza, Vestbredden og Østjerusalem.

Vi er modstandere af skiftende israelske regeringers legitimering af og forsvar for apartheid-tilstande i Israel og de besatte palæstinensiske områder samt fordrivelse af palæstinensere fra og kolonisering af deres land herunder de millioner af flygtninge i den globale diaspora. Ligesom vi afviser kontinuerlige israelske regeringers forsøg på at påberåbe sig retten til at repræsentere og beskytte alle jøder og tilskrive alle jøder et automatisk tilhørs- og loyalitetsforhold til Israel og holde dem som gidsler i staten Israels koloniseringsprojekt. Der er intet unikt i vores modstand imod zionismen, den følger af vores tilsvarende modstand imod andre etno-nationalistiske bevægelser og er i tråd med f.eks. kampen imod tidligere apartheid-stater som Sydafrika og de tidligere apartheidsystemerne i USA's sydstater. Den pro-demokratiske anti-zionistiske kamp for en retfærdig løsning kan både realiseres i en en-stats og to-statsløsning, af føderativ karakter, binational eller anden organiseringsform. Det kræver helt basalt, at den israelske stat og regering opgiver sin anti-demokratiske vision om jødisk-israelsk dominans over palæstinensere, arabere, drusere m.fl., og opgiver ideen om at sikre en etno-religiøs gruppes dominans over andre grupper som sit ideologiske udgangspunkt og som sin koloniale strategi. Både en et-stats- og en to-statsløsning skal bygge på frie, demokratiske samfund baseret på menneskerettighederne og ligeværd for alle borgere uanset etnicitet og religion.

Vores modstand mod zionismen er en modstand imod en diskriminerende og undertrykkende ideologi og statsform. Det er ikke en modstand imod nogen religiøse, etniske eller nationale folkeslag og har således intet tilfælles med anti-semitisme. Tværtimod. Vi bekæmper enhver form for racisme, anti-semitisme og forsøg på at så splid mellem befolkningsgrupper. Ligesom vi afviser anti-semitismens forsøg på, at adskille jøder fra resten af befolkningen og gøre dem til syndebukke, så afviser vi også zionismens fortælling om, at alle verdens jøder er en særlig befolkning adskilt fra alle andre og som derfor må udvandre for at bo i en særlig jødisk stat. Jøder i Danmark er lige så meget "danskere" som alle andre og Danmark lige så meget deres hjemland som det er hjemland for resten af Danmarks forskellige befolkningsgrupper. Siden oprettelsen af staten Israel har zionismen ikke værnet verdens jøder imod diskrimination og forfølgelse, men tværtimod fanget Israels jøder i en permanent krig med deres naboer. Israel har aktivt pustet til konflikter i andre lande med det formål at presse deres jødiske befolkningsgrupper til at udvandre og bosætte sig i Israel. Disse grupper undslipper dog ikke diskriminationen og forfølgelsen når de kommer frem til Israel, tværtimod er Israel præget af en intern racistisk hierarkisk opdeling af landets jøder, hvor jøder af vestlig oprindelse er placeret øverst i hierarkiet, mens andre jødiske grupper diskrimineres.

For flertallet af den jødisk-israelske befolkning bringer zionismen også ulykke. Den konstante krigstilstand har gjort Israel til det sted i verden hvor flest jøder bliver dræbt, alt imens generation efter generation sendes i krig for enten at dø eller vende hjem med traumer. Den konstante krigstilstand fører til en afdemokratisering af det israelske samfund og en tiltagende autoritær behandling af enhver intern opposition, alt imens militærudgifterne leder til nedskæringer i velfærden og puster til den voksende ulighed og fattigdom. I et forsøg på at fastholde splittelsen mellem israelske og palæstinensiske arbejdere presses de fattigste israelere til at leve i bosættelser og langs grænsen nærmest ved fronten, udsatte i tilfælde af angreb imod Israel og bosættelserne, mens eliten bor i Tel Aviv langt fra fronten. Imens betyder palæstinenserens mangel på rettigheder at de udnyttes af israelske virksomhedsejere som underbetalt arbejdskraft, hvilket også presser løn og arbejdsforhold for israelske arbejdere.

Vores modstand mod zionismen som kontinuerlige israelske regeringer har arbejdet for at realisere, er en modstand imod en diskriminerende og undertrykkende ideologi og statsform. Det er ikke en modstand mod individuelle mennesker eller nogen religiøse, etniske eller nationale folkeslag. Vores anti-zionistiske position er et forsvar for alle menneskers demokratiske rettigheder og både israeleres og palæstinenserens rettigheder.

Vores afvisning af skiftende israelske regeringers zionistiske projekt er ikke en anfægtelse af staten Israels ret til at eksistere indenfor de anerkendte 1967-grænser. Derfor bør en hver anerkendelse af Israel naturligvis også indbefatte en anerkendelse af Palæstina som selvstændig stat, palæstinenserens uanfægtelige ret til national selvbestemmelse og den historiske uret begået mod palæstinenserne med opbakning fra imperialistiske stormagter.